

Prețul pentru abonamente: monarhia: pe un an . . . 10 fl. — cr. v. a; diumetate de anu 5 , — " " unu patrariu . . . 2 , 50 " " Pentru Romania si strainatate: pe anu . . . 30 franci; diumetate de anu . . . 15 "

ALBINA

Evenimentul se face la etajul cuvă correspontență și nostri, la loc postale, și de a dreptula la Redacție, Stationare Nr. 1 unde sunt a se adresa totu cărui prietenilor. Cele nefrancate nu se păstrează, cele anumite nu se publică.

Pentru anunție și alte comunicări de cunoscute private, se recomandă idem 6 cr. de liniu; rezervările se fac în preluu și studiată. Taxa de scrierile de 50 cr. și a prezentării odată, se anticipă.

Invitare la prenumeratiune pentru

„ALBINA”

pe alu II-lea semestru, resp. alu 3-lea patrariu de anu 1876, ce incepe astazi, cu Italia; pretiurile si conditiunile remanendu cele de pana acum, precum se afia ele insemnate mai susu in fruntariu.

Cine a provocat si intetitu resbelulu?

Qmenii nedreptatirilor si apesărilor, a injugărilor si jăfuirilor de poporă respundu la acesta intrebare asiă: „Agitatiunile panslavistice muscale, mana n' mana, cu ambitiunea său orgoinalu Serbiei si alu Muntele Negru.”

Caci Muscalului si panslavismului, prin latirea domniei elementului slavu in Oriente, are sè faga servituu acestu resbelu.

Noi din alu nostru punctu de vedere avem:

„Nici de cât!” Ci:

„Resbelulu l'au provocat nemultumirea generale a creștinilor slavi din Oriente, si despartiunea d'a cäscigă di epate pre alta cale.

Er indemnulu intetitoriu l'a datu:

„Nefericita politica dualistica a Monarchiei noastre si austro-magiară.”

Adeca: tocmai aceia, caroru acestu resbelu mai pucinu a fost dorit u si binevenit!

Noi dupa a nostra logica si morală, după nostra ideia de dreptu, de patriotismu, de politica, solenelu si de a seriosu cauta sè acusamu pre fruntasii Austro-Ungariei, pre cei-ce astazi si de 10 ani incöci conduce nai'a Monarchiei, de provocatori si intetitori ai rescólei si ai resbelului, ai cumplitei versări de sange in Oriente.

Nime sub sôre nu pote nega ticalo'sa sôrte a poporatiunilor crestine din Turcia; insesi cele trei Imperatii de la nordu, insisi conducerorii diplomatice ai celorai: Bismark, Gorcia coff si Andrassy au reconoscutu si condamnatu apesarea turcesca.

Apoi e sciutu intre poporatiunile Turciei, slavii facu döue treimi; si intre apesările cele mai despotic, cele mai nenanturi si prin urmare mai greu sentite sunt aceleia, prin cari se impedeaca cultur'a său progresulu spirituale alu poporului, adeca c'e le nationali.

Ei bine: Magiarii, si cameradii loru

dualisti de peste Laita, austro-germani, potu ei nega că sub stepanirea turcesca poporale intelectualimte, moralimte si materialimte sunt degradate la trépta de dobitoce? Si mai departe, potu ei nega că tocmai Asia sudică coci la noi, in civilisatoria Monarchia abisburgica, decandu cu pacifulu său complotulu dualistecu, nationalitatile nemagiare si ne-germane, anume majoritatea de 20 de milioane de Slavi si Romanii, in acelasi modu casi in Turcia. Au fost nationalmente subjugate si apărate?

D'apoi că tota lumea scie, că precum tu timpu Austria trecea in ochii lumiei de cultivatoria si civisatoria a poporilor sale, pre candu timpu ea sprinjina nationalitatile si tiene la parola de egalitate a loru, si slavii din Turcia sperau, că prin progresulu tratiloru loru de din coci, mereu are succesiunimte se urme emanciparea si a loru, carea speranta li dă labdare pentru jugu: dar de candu observara că din coci la noi, prin ai nostri turci, adera in domnii nemici si magarii, apăratele se curma, si in locu de ajutoriu, din acesta parte i amenantia pericolu, fresce că cu sperant'a si perdura si răbdarea, devenindu intr'o stare de iratiune, candu se intielege că ori-ce schintea, ori-ce sumutiare, din ori-care parte, naturalminte trebulu se produca explozioane!

Intonâmu deci cu tota apesarea cuventului, că ori cäta ambiciune serbiana, ori-cäte amagiri muscale, nemica nu ajungeau, deca la poporatiunile slave din Turcia despartiunea pentru apesările interne si pentru impedecarea culturii nationali si din afara nu era la culme!

Si apostrosâmu aci seriosmente pre domnii despoti nationali din Austro-Ungaria, sè fie convinsi, că nu sunt cugetabili din afara interitari si amagiri, cari ar poté se faca pre poporatiunile interne a-si luă refugiul la arma si la sange, a se redică chiar in contra Tronului si Monarchiei, deca ele prin apesările, störcerile, si totu feliulu de nedreptatiri cumplete nu s'ar affă aduse la celu mai supremu gradu de nemultumire si despartiune!

Li adresâmu domnilor nostri aceste reflecții in acesta timpu fatal, pentru ca sè se cugete bine, sè-si aduca aminte de propri'a loru dispositiune de odeniora intre asemenea imprejurări, si sè incépa a-si corge tiran'a si despotic'a tienuta facia de poporale de alte nationalitatii pana inca dora mai e unu picutiu de timpu, pona nu e absolutamente prătardiu! —

Budapest, in 15 iuliu n. 1876.

Scirile mai noi de pe campula de resbelu nu sciu sè ni spuna, despre loviri mai mari de pe nici o linia de actiune a Serbilor, desci totu acestei-a sunt inca in ofensiva; er maceturile in atacuri partiali, despre cari se reporta din ambele părți, nu-su de vr'o insenatate pentru nici o parte ne-amica, caci ele-su imprumutate si asia succesele castigate prin ele devin fôrte ne-statornice, despre ce am ajunsu a ne convinge din imprejurarea, că ceea ce astazi audim ca castiga o parte pe asta cale, manu ni se reporta ca trebulu se ceda părții ne-amice. Din asta stare a lucrurilor se vede apoi apriatu, ca dieu noi am avut dreptate sustinendu că nici o parte nu avu informații pre-alabili secure despre poterea contrariului, ci că fie care se cam pre incredu in ne-invingibilitatea sa; au trebuitu deci unele loviri mai mari dela inceputu, ca se-si vina in ori fie care. Acelea au si urmatu, si asia acu ambii ne-amici se marginescu la atacuri mai menunte, parte pentru a se potă informa mai de aproape despre poterea contrariului, parte pentru a se cam reculege si a luă despuseuni pentru a-si mai mari poterea. Asta se constata prin scirile si din Beligradu si din Constantiniana. Se telegrafedia adeca că de o cam data stau ambii ne-amici in repausu pentru a astrucă mortii si a ingrigi ranitii, dar se spune ca din Asia sosesce continuu in Europa multime de oște turcesca, ce se dirige catra campulu de resbelu, precum apoi din Beligradu se continua a se tramete la ajutorie catra to te patru taberele serbesci. Astfelui dura acu mai multu lucra ambele părții ne-amice intru a-si pregăti calea la victoria in lupt'a decisiva ce se asupta.

Facia de asta stare a lucrurilor, de pe campulu de resbelu serbo-turcu avemu d'a registră pucine sciri.

Armat'a lui Cernacief, astatoria in jurul Nissei, la Babuia-Glava, Ac. Palanca si Pirot in ditele din urma se tenuu pasiva; Turci inca nu intreprinse nemica in aceste părți. De asemenea stă lucrul si cu armat'a de sub Alimpici, si cu Turci si stau facia cu elu. — Armat'a de sub Zach ince atacă la 11 si 12 l. c. atâtul Novi-bazarulu catu si Novo-varosulu si Visegradul; a intempinatu ince mare opusetiune la Turci, si dupa cum spunu scirile turcesci, se fi fost silita a se retrage cu mari perderi. De asemenea se telegrafeza, ca intre armat'a lui Lesianen si turci dela Vidinu se templara la 12—14 l. c. in mai multe locuri loviri, in cari atacul se incepă parte de serbi, parte de Turci, si resultatulu favoritoru inca remasu pe une locuri in partea celor'a, pe altele in partea cestora; peste totu ince nu se vede sè si fost loviri de insenatate mai mare si sè se fi eluptu succese statornice.

Muntele Negru lupta cu succesu in pările Hertiegovneli, si pan'acilea avu cu Turci multe loviri, cari tote le castiga. Se pare că Nicchia, mai alesu dupa ce se vedeu că Serbia nu pre potă mintea cu operatiunile sale de ofensiva pe toate linile, n'a putut planul de bataia serbescu, ci in suou nu mase in defensiva, si numai in nordu luă cf ns.v.a. dar totu cu succesu pan'acum'a. Astazi se afia cu armat'a sa in jurului a osturului in tote atacurile candu mari perderi Turcilor.

Am dori să se constată adeverință

Alalta-ieri joi în 13 iuliu n. percurse totă foile o depesă telegrafică din Beligradu cu datul de mercuri în 12, carea sună că în armat'ă serbescă de la Timocu, de sub comand'a lui *Lasianin*, carea intr' adeveru și suferit' grele isbiri din partea turcilor de sub Osman-pasi's, batalioane romane în data primă isbire au aruncat' puscole și au fugit' din luptă; că mai de parte principale *Milanu* voia a pedepsi exemplarimente pe acei poltroni prin diecișarea a celor patru batalioane, la urma insă să multiamintu' a face se se impusce numai patru insi.

Totu alalta-ieri „*P. Lloyd*“ publică după „*N. Fr. Pr.*“ cumca la Nissa armat'ă serbescă a fost fără norocosă și a înaintat' respingendu pre turci pona la întariture; dar apoi a începutu o canonada infiorătorie de pe muriu fortăreței, carea nimereea de minune, și atunci unu regimentu serbo-romanu a retratut, parte înăuntrul aruncandu armele de la sine și apoi atragendu și alte regimenter cu sine. Judecat'ă de resbelu să fie condamnatu' și pre acestu regimentu la diecișare, dar principale să fie grăbitat multimea și numai 60 să fie fost impuscati.

Nu potem sci, de către aceste fâmi cu priindu ceva adeveru. Cumca arimatele serbe au suferit' unele grele loviri, este nenegabile; și cumca în astfelu de casuri se strigă „*trădare*,“ și se gasesc cineva pre care să se pună vin'a, înca este pră naturale Destulu că domnitoru nos ri austro-magiari li place nespusu, a se pete provocă la astfelu de incidentie, fie pentru d'a dovedi, că Romanii sunt ticalosi, și nu măcar și numai, că nu armonizează cu Serbi.

Noi marturismu, că nu ni-ar fi spre mirare, de către fâmi s'ar adeveri pe deplinu, cu totu că n'am dori să se adeverășca.

Ori-cum, noi rechiamăm în memoria și fratilor Serbi, și domnilor magiari uimătoare:

In resbelul de la 1859 din Italia, unul său de două batalioane dintre unu regimentu serbo-creatu de granită, (*Liconu*, de către nu aducem bine a minte,) a denegat' ascultarea comandei d'a intră în focu, și s'a retrus, cum se nară pre atunci, desconsiderandu chiar directă provocare a Monarchului!

In acelasiu resbelu și unu regimentu, prima data pră bravu din Moravia, n'a vrutu se asculta de oficiarii sei, ci s'a retrus.

S'au ordenat cele mai rigurose cercetări asupra acestoru casuri, și s'a afiatu că cauza a fost: ur'a si nc'erederea in oficiarii straini de la acele regimenter! Atunci a esită printre ordine de d'a mandatulu, că toti oficiarii să invete și se scete intr' unu anu de dile bine limb'a soldatilor de la regimentu, și caci altfelu voru fi transferati cu perdere în rangu. Frumosă ordenatiune, dar carea nu se tine de felu!

A urmatu apoi la 1866 resbelul celu desastrosu alu Austriei din Boemia, dela Königsgrätz, unde trupele magiare s'au portat' atât de miserabile, incătu incepusera a discută la locurile competenți, că nu oile spiritulu martiale alu magiarului a degenerat' și decadiut' totalmintă, și nu ore ar trebui toti recrati magiari pusi la furgone!

Dar este sciutu, că domnitoru magiari, aproape curtii, li-a succesu a capacitate pre cererile decisive, cumca soldatii magiari de aceea nu s'au luptat' eroicește, pentru că n'au avutu cauza, oprindu-ii anim'a loru naționale și patriotica, d'a-si versă sangule pentru sugrumatorii și apesarorii patriei și naționalitatei loru! Si magiarii in locu d'a fi pedepsiti, au primitu prin dualismu puterea și pre poporale cele brave pre mana.

Acestea amintindu din trecutulu celu nu pre de multu, éca ce avemu să mai adaugem:

1. In Serbia, după datele positive ce noi avemu, numerul Romanilor este peste 300 de mihi; ei locuiesc încrepându de la *Techia* și à vis de Rusiava, pe totu malulu dreptu

al. Dunarei și în întregu tienutulu. Timocului desu irdesat, fora că insă limb'a loru să fie suferita în bisericile și școlile loru! Si, asiă, de războiul și revoluția națională, nici vorba nu avea fi la ei!

2. În începutul resbelului de facia, candu Serbia a provocat pre guvernul român din București pentru sprijiniri, totu foile au notat, cumca acestu guvern în respunsul său ar fi avisat la apesarea și ne-mărturirea națională a poporului român din Serbia.

Am dori, ca vecinii nostri Serbani să examineze bine-bine, că de către adeveru cele respandite despre batalioane romanesce să ar fi intemplat: șe nu cumva acei Români au ajunsu să ei acolo, unde inca la 1859 se aflau unele batalioane slave la Solferino, și unde la 1866 se aflau mai totu batalioanele magiare, adeca în momentul de destăptare a conșientiei naționale, candu șmenii, pona a intra în luptă de moarte cu gramad'a, se întrebă că ore pentru cine și pentru ce?

Numai după o astfelu de examinare serioasă și scrupulosă se va potă enunță sentința, cumca tienut' a celor batalioane ce felu de titlu merită. Noi suntem convinsi, că rezultatul unei atari investigații nici de cum n'ar fi în contrastu cu simpatiele României pentru luptă de emancipare.

Am dori să se constată adeverul, că dora-dora voru ajunge să invete o data minte și despotei poporului, ori cum să ar numi ei și ori unde ar fi ei...

L. Dunarea de diosu 11 iuliu n.

Fiindu noi aicea mai aprope de teatrulu resbelului între Turcia și Serbia, și facia de multele sciri și telegramme mintiușoase ce se publica prin *Gazetele de Viena* și *Pesta* despre loviri și ardere, pona și la *Adacale* și *Verciorova*, crediu de cuvântia pentru publicu nostru, și areta prin acăstă — starea faptei, asiă după cum într'adeveru este ea.

Cetatea *Adacale* este insul'a danubiana, situata între Orsiova, Verciorova Romaniei, și în drépt'a Serbiei. Aici pana astazi nu s'a intemplat nici o lovire între Serbi și Turci; cei dantai despre partea loru, facandu nisice valuri de panieru facia de cetate pe dealulu ce o domină, asiă dicându, au pus'o în statu de asediul. Turci au aci o garnisóna pana la 450 de șmeni, fară insă ca pana acumă dintr'o parte său altă să se vră aprinde unu tunu său o pusca. Turci comunică cu Orsiova și cu Romania ne'nteruptu, fară a fi superatî cătuși de pucinu din partea contraria, de puscele Serbesci; de unde se vede că desi în lăinutulu Turciei grasă za resbelul în tota formă, Danubiul, pentru publicul calatoriu este și va remană liberu — pana în Marea-negru.

S'a data din diosu de cataracte căteva glonție de pusca în vaporulu Tisa; a fost insă, fiindu despre diua și cétia, și Serbi credință că vaporulu transportă trupe turcesci în *Adacale*, precum cu șile nainte de declararea resbelului în adeveru a fost desbarcatu societatea danubiana vr'o 260 de soldati la acestu punctu; de unde — pare-mi-se, că chiar ai nostri nu au cauza d'a lamentă și protestă.

Să dea Dumnezeu că Serbi să potă re-esi în acestu resbelu desperat, dar pre aici se vestesce, că Turcia a ardicatu tota Asia în contra loru; de asemenea dorim ca, protectorii muscali ai fratilor Serbi, să nu joce și de astă data joculu din trecutu, candu și pre ei, dar și pre noi ne-au lasat' preda ferocițății musulmane. Noi Romanii, cata să marturismu, că nu avem nici cătu motivu de incredere în Muscalu, cunoscendu nepasarea Imperatului Alessandru de noi și — temerea lui de resbelu universal și de o coaliție a puterilor în contra sa!

De aici este, că noi tienem, cumca astazi abia poate fi vorba de caderea Turciei; caci Romania stă cu manile in sinu, ér Gre-

cia din a ei parte, precum audim, nici că se găndesc la v'ro actuare în contra putriginei lui de Turcu. Sunt și de acel, cari nu spun că Rusia aștepta ca poporele subjugate să se arunce de nevoie mare în brațele ei, și nici nu anunță ar fi gătă să se amestecă pentru a-i da ajutoru. Cu acelaș mărsiava politica pre liezani nu-l va prinde. Vai de acele popoare care n'au conducatori în sinulu loru din patria loru. Pe aici nu suntemu foră tema că poporul serbu ar potă să eadă sacrificat unei asemenea erori. Daca vom luă în proporțiune puterea fizica după numerulu sufletelor în statele beligeranti, apoi ajungem să constată că se luptă unu erou serbu contra 5—6 turci fanatizati și infuriati mai reu de cătu Tigrii! „Si asiă, ori din care parte primiu imprejurările, trebuie să recunoștemu că ele sunt periculoase și că tocmai Romanul astazi trebuie să fie forte atente și scrupulosu, de orece juru imprejuru nimic nu se părtă facia de elu foră reserva, cu tota sinceritate și frățiește.

Inchiaj cu promisiunea că nu voi pregetă, totu intemplantatele mai momentose și vi le comunică.

P. S. Tocmai aflu din fonte secura că principale *Petru Caragorgievici* s'a impărat cu princ. *Milanu*. Acu căteva dile a fostu la Beligradu, și apoi ieri petrecu în T. Severeiu. — Densulu aspira a ocupa Tronul Bulgariei și credu că în acestu momentu se afia în taber'a serbescă de langa Vidin.

Cevasi din Cosiulu Redactiunei.

Fiindu că mam'a „*Gaz. Transilvaniei*,“ în unul dintre cele mai noue ure ale sale, (în nrulu 48) ni recomanda *scandalele decadentilor magiari reformati calviniani, dela Sino dululor de estu timpu din Aiudu, ca de mangiere în necasurile noastre pentru ticalosii a noastră națională*, și ni tramite acesta mangiere de ni veni la mana tocmai candu doi frați de cruce de la Temesiu și de la *Crisiul* repede afilară de bine a ne infrunta, că de ce aruncămu ip cosiulu nostru cu harti' a reflec- siunile loru, ce ni tramiseseră acu 5—6 septembrie, la unele „absurde afirmații“ ale mamei Gazete. Pentru că să satisfacem și pre unii și pre alții, și dora nici pre unulu, éca venim a publica aci contrase intr' un'a ambilaterală reflecționi, mai vertosu că mam'a „*Gaz.*“ să veda, să se convingă, cătu de plecati suntemu noi a trăiti impunseturile polemice în cosiulu cu harti' a, dar de alătire cătu de reu i iau barbatii seriosi impunseturile petulantă și foră totu temeiulu.

„Ce faci Mama dragă?“

Auat'a nostra mama, „*Gazeta*“ din Brașovu, în nrulu seu 35 din 18/6 mai, ér vine a pronunță unu *neudeveru* dintr' cele mai colosali, în contra căroru noi trebuie să protestăm din respectu, pe temeiulu celor mai positive acte și date. Ea aruncandu o reprivire peste genesea și prim'a desvoltare a dualismului, și laudandu cu dreptu cuvenu pre croati pentru perseveranța loru langa programă loru națională, în a cărei conșientia au și reesită a-si salvă autonomia națională, se întrebă apoi asiă:

„In acelasiu timpu ce faceau Români?“

Si-si respunde astfelu:

„Cei din Ungaria secundau mai intru totu la pretensiunile Ungurilor, și credeau orbește la totu promisiunile vane ale acestora.“

Estu respunsu, acesta afirmare, este o plesnire petulante peste faci'a celui mai evidentă adeveru si este o cutesare órba, de ora ce adeverul peste totu este cunoscutu.

Scriitorulu unui respunsu nesocotită că acăstă, n'ar avè, de cătu să iœ a mana coloanele *Gazetei* dela 1860 și pon' la 1863, pentru că se se convingă, ce mare nedreptate face Romanilor din Banatu și Ungaria. Va găsi,

coacemu, si uale acte de ale acelora, pre-
cari noi, si cu cei de la „Albina“ pururi și am
timbrat de renegati, pururia, inca mai aspru
si expresiv decât insasi mam'a „Gazeta“,
ii-am combatut; insa de diece ori mai multu
va gasi prin gazete, priu petitiumi, prin me-
morane, prin brosuri, priu proiecte de legi-
bi de resolutiuni, prin interbelatiuni si dis-
cursuri dietali, va gasi proteste si ne'ncrescere
facia de pretensiunile si de promisiunile dom-
nilor magiari. Din care cauza si man'a ace-
lorasi domni, si persecutiunile loru, inca mai
multu s'au indreptat in contra Romanilor
ungureni si banatieni, de cătu chiar a Ardele-
nilor.

Chiar candu la 1866 Romanii ardeleni
venira la Diet'a din Pesta, fratii loru Ungu-
reni, cei din clubulu national, mereu ii must-
rau pentru crequilitatea co manifestau facia
de cei dela potere, si mereu ii menau a
casa!

Acestea sunt atâtu de cunoscute, atâtu
de positive si ne-negabili, incătu intr' adeveru
trebuie se stănu umiti, candu le vedemu for-
maluine ignorante si tocmai contrariul afir-
matu intr'o foia solida si inca in prim'a ei
colona, cu carea de comunu se identifica Re-
dactiunile!

Dar credemu că pre stimatii nostri de
la „Gazeta“ o facura acăt'a cu intențiunea
laudabile, pentru d'a scusa, seu măcar d'a feri
d'o imputatiune pre grea si meritata tienut'a
Romanilor ardeleni de pre atunci, despre ca-
rea numai de cătu se sprime conformu adeve-
rului éca asia:

„Era Romanii din Transilvania? El in-
locu d'a perseveră cu taria de sufletu, demna-
de barbat fort, facura unu lucru ne mai au-
ditu in analile poporelor; ei adeca cesseră
pressiunet, si parasindu Diet'a dela Sibiu,
care era numai prorogata si nici de cum dis-
soluta, alergara dupa umbre la Diet'a din
Cluj a bovorilor ca D. Teleki, Kemény et
Consortes!“

Da Dieu, acăt'a este adeveru istoricu,
tocmai asia ne-negabile de nime, precum este
afirmatiunea de mai susu, despre Romanii din
Ungaria si Banatu, una ne-adeveru istoricu,
nesustenibile de nime cu onore.

Unde e norocirea, ca tienut'a firma si con-
secinte a Romanilor ungureni de atunci, acei-a
so fie pastrat cu aceiasi consecintia pona-
astadi! Dar pentru ca si noi se escusam
intr' cătu-va pre cei din coci, fie-ni permisul a
dice, că dieu, esemplulu animei Romanismului,
aliu fratilor Ardeleni, n'au fost incuragia-
toriu pentru cei mai slabuti de angeru din
părtele ungurene!

Credemu că positfunea prezinte nu ni o
usiuréza sugrafirea trecutului mai negru de cătu
a fostu, si nici dorurile ne'ntielegierilor nu
ni le aina impunseturele si apacaturele mamei
Gazete. Dóra mai sunt si alte argumente
mai rationabili pentru gazetari dibaci ca cei
dela Mam'a din Brasovu.

Din archidecesea Blasiusului, iuniu 76.

Nu mai de curendu aduseram la cuno-
scintia publicului romanu, cumca barbati
consefi de chiamarea loru si pe deplinu inter-
esati de binele publicu, se pusera se traga
naintea tribunalelui regescu pe dlu Augustinu
Popu din Alba-Iulia, pentru ca amministrandu
sa cu poterea dela 1850—1862 avearea beser-
icei din Alba-Iulia, „Lipoveni“, a papatu vr'e
4800 fl, din avearea acestei beserice, fara a poté
se dée socotela de ei.

Acestu pasiu laudabile trebuie se indes-
tulesca pe toti cei ce se interesadia de binele
si moralea publica. In acestu respectu este de
inare insemmate pasiul intreprinsu, si de
aci e forte naturale că intreprinditorii se
apucara se-si ascurate succesulu prin concu-
rsul morale si a aitoru faptori, cari stau in
legatura cu person'a trasa sub respundere.
Astu-feliu afiamu că ómenii de bine nu numai
ca adusera asta cauza naintea tribunalelui re-

gescu, cerendu se face acăt'a dreptate, dar
apoi incunoscintiara si pe naltul ministeriu
dela culte si instructiune despre portarea dlu
Augustinu Popu, care astadi functiunedia ca
sub-inspectoru scolare de statu in cerculu
Alba-inferior — Cetatea-de-balta.

Forte bine; asia trebuia se face. Interesulu publicu cerea imperios ca Naltul ministeriu se te pusu in cunoscintia despre portarea morale a unei persone, carei i incre-
dintă, nu scim dieu la a cui recomandare, veghiarea asupra instruirii si crescerii genera-
tiunii tenere; era pecat de morte se nu se
faca asta, caci „dela capu se impuse pescle,“
si asia sub veghiarea personelor nemorali
nici nu ni potemu intipui ca sub-alternii se nu
se molipsesca de acelu re, care apoi trebuie
se se verse pe sub ascunsu in surceii te-
nerei.

Prin comunicarea cunoscutului „Delibe-
ratu“ cu Naltul ministeriu fiindu acu acesta
pusu in cunoscintia despre starea lucrului,
asteptam cu mare sete se vedem ce va face.
Dela ceea ce va face, va ajunge lumea uestri-
cata se se intaresca in opinionea despre aceea
ca incătu se lucra la locurile mai nalte pentru
sustinerea moralitatii, basea fiecarul statu.

In urm'a acestora inca un'a ar mai fi de-
dorit se intreprinda barbatii de bine ce si-
pusera la anima deslegarea obiectului de sub
intrebare. Dupa ce au ingagiatur in acăt'a afac-
ere actiunea tribunalelui regescu si a Naltu-
lui ministeriu, credemu că ar mai fi de lipsa
se se indrepte o rogare si cătra Escentia sa
pre bunulu nostru archieppu si metropolitu
Dr. I. Vancea, ca se se indure a sprigini pe ca-
lea sa resverea dupa dreptate a acestei cause.
Esc. sa are o detorintă morale a sprigini ca
se se esecute odata „Deliberatul“ cunoscutu,
in ceea ce priveste avearea besericei, si cre-
demu că Esc. sa va si grabi a-si esserse in-
fluinta morale in acestu respectu.

De se va face si asta: atunci vor fi in-
gagiati in acăt'a afacere tote poterile chia-
mate a sustine si propagă moralitatea in
statu. Pe asta cale barbatii nostrii intreprinditorii
si vor fi facutu detorintă pe tote
cale; responsabilitatea va ramane deci numai
asupra faptorilor imprali ce se ingagiara se
ice sub respundere si se pedepsesc pe unu
abusatoriu de morale.

Iu sperantia că intreprinditorii vor
face totu ce li sta in potere si nu vor pregeta
a urgă deslegarea causei, noi li dorim succ-
cesu in intrepindere; despre totu ceea ce vor
intreprinde, precum si despre resultate, nu vom
intardia a pune publiculu romanu in cuno-
scintia. Domne ajuta!

Mai multi credentiosi.

Ohaba-serbescă cottulu Carasiu, martiu 76.

(O plansore si rogare, recomandata aten-
tiunii dlui ministru de interne.) In 17 aprilie
1875 mai multi locuitori din Ohaba-serbescă
au fostu acusatii la naltul ministeriu de
interne pe judele comunale David Rista, pentru
multe foradelegi comise de acăt'a. Fecera
ast'a dupa ce perele date la dlu jude cercule
aliu cercului Muresiu, Constantiu Lazar, si la
Universitatea Comitatului Carasiu, remasera
fara resultatu. S'a aratat in aceea cum suntu
noi despoiatii de avearea nostra prin balosi'a
cea foră de margini a judeului comunale David
Rista, si cum acăt'a este spriginitu din par-
tea dlui jude cercuale, carele cu tote planso-
rile nostre totusi cu poterea ni tiene pe acestu
omu in sinuarea nostra se ne suga si madu'a.
Astu-feliu am cerutu o comisiune straina,
nepartiale, spre erurarea faptului.

Resultatulu a fostu, că dupa ce telegra-
fice am aratat de nou naltului ministeriu ca
cercetarea nu se face contra judeului David
Rista si aceea este incredintata tocmai dlui
jude cercuale Constantiu Lazaru, in octobre
1875 am fostu mai multi locuitori din Ohaba-
serbescă citati la dlu jude cercuale pentru a
ne asculta. Dsa ni spuse dupa ascultare, că

e convinsu despre vinovatia dui David Rista,
si asia dura de locu luva suspenda.

Pana astazi ince inca nu s'a suspensu
numitul jude comunule, ba inca primiram
dela dlu vcomite decisulu, ca judele Rista s'a
afatu nevinovat prin cercetarea dui Lazar.
Astu-feliu noi suntem totu acolo unde am
fostu nainte de 2 ani.

Din acăt'a vedem ca dlu Lazar a tre-
buitu se fi luat protocolu falsu cu noi; altu
feliu nu ni potemu splica lucrul, dupa ce
plansorile noastre se recunoscera, prin dlu Lazar
de fundate si ele sunt forte gravi, referindu-
se ele la insislatuni, delapidari si balaturi
dovedite atatu pe sem'a lui Rista, catu si a
dli Lazar.

Fiindu plansorile noastre forte multe, nu
afiamu de lipsa a le insiru de asta data nici;
ele ince sunt cunoscute Naltului ministeriu din
rogarea nostra, si la casu de lipsa vom si grabi
a le insiru in publicitate. Dar pana atunci ne
mai sciindu noi cum se ne scapam de acesti
belitori, dupa ce in Universitatea Comitatense
ni-am perduto sperantia, venim pe cilea
acăt'a a ne adresá Naltului Ministeriu de in-
terne resp. dlu prim ministru cu aceea umila-
ta rugare, ca se se indure de noi si se ordineze
esmiterea unui omu dreptu si fora parti-
nire, care se cerceteze totu lucrul cum stă.

De asta ne rogam cu atatu mai vertosu,
caci dlu Lazar ni spuse ca numai ce face elu
remane; de oru-ce ministeriu nu vine la noi
se veda ce face elu, er varmeghi'a asculta de
dasa. Atare omu deci nu pot se cerceteze lu-
crul.

Dovedindu-se prin cercetare, ca plansu-
rile noastre sunt adeverate, cerem apoi ca ca-
calatori de lege si abusatori de poterea ofi-
ciului se fie pedepsiti; dovedindu-se ince contra-
rul lui laum pe noi tota responsabilitatea!

Pavelu Rista, Partenie Ardelean, Zam-
firu Ilie, Ioanu Peca, Avram Stepan, Achim
Lazarescu, Moise Stepan, Moise Stoia, Nicolae
Jivan, Nicolae Sbăiu, Nicolau Pascu, George
Iancu, David Navacescu.

Lapusulu-ungurescu, 8. iuliu 1876.

In 30 iuliu a c. se va arangia la scal-
dele dela Stoiceni, unu balu in favorea fondu-
lui scolei romane principali gr. cath. din La-
pusulu-ungurescu. Rogam pe toti Romanii
de bine se nu pregete a inaltia vedi a acelei
petreceri romane prin numerosa accurgere la
loculu disu, si de a semenea se visuim intru
a mar fondulu pre iubitei noastre scole prin
marinimosele noastre conferiri.

Speru deci ca din apropiare easi din
departare vom conveni la acelu locu roman-
ticu, pentru de a ni intari credintia in geniu'u
romanismului; cu cătu sunt mai critice im-
prejurările in cari traimu, cu atat'a mai tare
trebuie se lucrau cu poteri unite intru
ajungerea aspiratiunilor si scopurilor noastre.
Scol'a romana din Lapusulu-ungurescu este
unu tesauru scumpu a Romanilor si nu-mi
potu intipui se fie sufletu romanu, care se se
indoisca a o ajuta si sustine; din contra,
pre basea experientelor din trecutu, nu-
trescu sprantia ca si acu, casi in trecutu, ea va
fi spriginita si ajutorata, si inca nu numai de
romani, ci de toti iubitorii de cultivarea
poporului, fara destingere de naționalitate*).

*Ioanu Georgiu,
dirigintele scolei.*

Respusu la o interpelare.

Unu cutareva S. C. de langa Crisul albu,
in nurulu 57 alu Albinei afandu autonomia
bisericii vatemata prin aceea, ca Statiunea
inventatorësca din Repsigu, carec. insp. alu Se-
bisiului, dela 26 Novembrie 1875 nu este de-

* Marinimosele eferte s' vor primi cu mul-
tumita din partea directiunii scolei romane principali din
Lapusulu-ung., si se vor chieda publica prin dinici
Directoare.

plinita, — interpeléza pre concernintele inspectoru scol. că „ce motivu său care și al statutului org. lău îndreptăiasce a îngropă recursulu (?) , în somnulu celu de mōrte?“ și că „ce este caușa acestei intardieri?“

Ca inspectoru concernintele vinu deci a chiarifică pre S. C. despre starea lucrului și-i dă respunsu la interpelare.

Lucrul stă astfelui: indata după independarea invetitorului I. Musca s'a deschis concursu pentru statiunea invetitorăescă din Repsigh și uniculu recurinte C. Z. prin o scriere adresata catra dlu parochu și presiedinte alu comitetului parochiale de acolo — Simeonu Cornea, în diu's de alegere și retrase recursulu din acelui motivu, că unii alegatori fruntași au poftitul dela densulu căte o pareche de cîme!

Alegere deci nu s'a potutu face.

Comitetul parochiale a poftit o alta alegere, prolongindu terminulu concursulu; din partea venerabilelui Consistoriu cam pe acelu timpu mi-se recomandara inse duoi teneri clerici, pre cari — pentru seractă — să ii asiediu în vr'o statiune invetitorăescă, ce ar fi vacante. Pre unul dintre ei la 14 Dec. 1875, sub nulu esib. 58, l'am substituitu in Repsigh, unde e si acuma.

Ce e dreptu, dlu parochu a staruitu la mine escrierea de concursu nou, inse eu din trei motive nu mi-am datu invoirea la acésta; motivele suntu: 1.) că 6mienii cu cîmenele să-si mai traga de séma; 2.) că tenerulu substituitu să-si achire ceva de traiulu vietii, si mai cu séma. 3.) că prin stramutarea invetitorilor să nu suferă invetientul. Din aceste motive escrierea de concursu nou am amenat'o deci pana după essamenulu de véra.

Intrebe S. C. pre dlu S. C. preotulu si presiedintele comitetului parochiale din Repsigh și se va convinge, că am afidat pre dlu presiedinte, că după essamenu me voiu invoi a se escrie concursu.

Essamenu s'a facutu la 18 iuniu si dechiaru, că acum sunu invoitu, ba chiar intiesc u se escrie concufsunu multu dorit.

In fine pentru S. C. observu, ca interpellatiunile se facu cu frunte deschisa; slabă catana va fi S. C. de se pitulesce pe tierurile Crisiului sub tufa ascunsa; speru inse, că revenindu la obiectu, după cum se promite, va repară omiterea din trecutu.

Buteñi, la 25 iuniu v. 1876.

Constantinu Gurbanu,
protopresb. ca inspect. de scole
in cerculu Sebisiului.

Varietati.

† (Necrologu.) In 12 l. c. v. s'a petrecutu la celea eterne remasietiele pamentesci a brafului si multu stimatului economu din San-Nicolaulu-Micu, cott. Temisiorii, Ioanu Stoicu, lasandu in adunca dorere si plangere pe 5 orfani ai sej, dintre cari 4 suntu si fura mama, pe soci'a si cumnatulu seu, dlu Serca doante in Bodrogulu nou, apoi fratii si surorile. Reposatulu a festu unu romanu adeveratu stimatu de tota comun'a, ba chiar la strainii locuitori in acésta comună, a avutu mare trecere si védia, pentu portarea sa de exemplu solida si de omenia. Multu tempu va jeli comun'a nostra pe acestu locuitoru reposatul alu ei. Inmormentarea s'a celebratru cu tota pomp'a cuvenita. Fie-é tîerîn'a istoria!

* („Osten“ érasí confiscatu.) Am spusu că nrulu 25 din „Osten“ de estu tempu a fost confiscatu prin procurorulu de statu din Viena din caușa că a publicatuo duoi articli; unulu in care aretă resultatele diplonatece ale Comitetui Andrássy; er altulu, in care espuse reportulu Ronaniloru si Slaviloru austro-ungari facia de lupt'a intre Serbi si Turci. Din același nr. redactiunea dede o a doue editiune

sub titlulu: „Nu confiscatu dualisticamente.“ Si acésta editiune s'a confiscata pentru comunicarea cuprinsului articliilor, din a căroru caușa se confisca editiunea prima!

A v i s u.

Spre scopulu pertractarei mai multoru obiecte de interesu pentru Reuniunea invetitorilor romani dela scôlele confessiunali gr. or. din diecese'z Caransebesiului, si deosebitu pentru luarea dispusetiunilor necesari in privint'a adunării generale, tinende in acestu anu, am aflatu de bine a cõchiamă comitetulu Reuniunei la siedintia ordinaria pre Sambata in 10 iuliu v. a. c. la 9 ore înainte de mediasi in localitatea scôlei rom. gr. or. din Bocșia-montana.

Deci dara, atâtu membrii comitetului cătu si functiunirii Reuniunei sunt poftiti, ca pe aceea diua negresitu să se infacisiedie la loculu determinatu, pentru a luă parte la siedintia.

Fizesiu, in 29 iuniu v. 1876.

Ionu Tina, mp. Martinu Tiapu, mp.
not. Reuniunei. presed. Reuniunei.

PUBLICATIUNI TACSAZI.

Ja institutulu pedagogicu gr. or. alu diecesei Caransebesiului, care se va deschide la 1. septembrie st. v. 1876 in Caransebesiu se cere unu profesor.

Doritorii de a ocupa acestu postu au să documenteze prin carte de botezu: că suntu romani de religia gr. res.; mai departe să documenteze că au depusu essamenulu de maturitate si au absolvitu cursulu pedagogicu său că au absolvitu la vre o universitate facultatea filosofica, său in fine că suntu profesori de gimnasiu.

Emolumentele impreunate cu acestu postu suntu salariu de 800 fl si 120. fl pentru cortelul.

Reursele indiestrate cu documintele mai susu așteata, au a se tramite consistoriu lui diecesanu celu multu pana in 6/18 augustu 1876.

Caransebesiu, din siedint'a consistoriale a senatului scolaru, tienuta in 14 maiu 1876.

Episcopulu diecesanu:

1—4 Ioanu Popasu, mp.

Pentru conferirea stipendiului de 500 fl v. a. din fundatuna Balliana, pe anulu 1876/7 se escrie concursu.

Doritorii de a castigă acestu stipendiu au să se pregătesca pentu profesur'a de pedagogia int' unu insutu superiore (seminariu) de pedagogia, si a se deobligă, că voru servi la institutulu pedagogicu din Caransebesiu celu pucinu 6 ani; mai de parte au să doveașca:

a) prin atestatu de botezu, că suntu romani gr. res.;

b) că au depusu cu succesu bunu essamenulu de maturitate;

c) prin atestatu medicale au se doveașca, că suntu sanatosi si că constituti'a trupescă este corespundetória chiamarei profesorali.

Reursele astu-feliu indiestrate cu documentele mai susu așteata, au a se tramite consistoriu lui diecesanu celu multu pana in 6/18 augustu 1876.

Caransebesiu, din siedint'a consistoriale a senatului scolaru, tienuta in 14 maiu 1876.

Episcopulu diecesanu:

1—3 Ioanu Popasu, mp.

Pentru statiunea invetitorăescă din comună Tîrcaniu-micu, in protopiatulu Oravicei, cottulu Carasiului, se escrie Concursu cu terminu pana la 25 iuliu, in care de la fi posibile, urmează să alegerea Invetitorului. Emolumentele suntu: Salariu fissu anuale 420 fl; pentru scripturistica 10 fl; spese pentru calatoria la conferintie 10 fl; pentru lemne, din cari are a se incaldi si scol'a 10 fl; locuinta libera in scola, cu $\frac{1}{2}$ jugeru gradina pentru legumi; $\frac{1}{2}$ jugeru gradina afara de comună si 2 jugere de pamentu aratoriu de classea prima.

Concurrentii au a-si adresă recursele, in intielesulu statutului org. bis. proviedute cu atestatu de calificatiune, cătra On. si nodu parochiale gr. or. din Tîrcaniu-micu, si de tempuriu a le trainite domnul Protopop Iacobu Popoviciu in Oravita, mai avendu fie carele a se presentă pana la 25 iuliu vechiu in st'a biserică, spre a-si aretă desteritate in cantare si tipicu.

Tîrcaniu-micu, in 24 iuniu 1876.

Comitetul parochiale,
in co'ntielegere cu dlu protop.
1—3 tractuale.

Preotulu din comun'a Brestovatiu, comit. Temesiu, protopresv. Lipovei, unde oficiulu preotescu este impreunatu cu celu invetitorescu, devenindu nepotintiosu, se deschide concursu prin acésta pentru definitivă deplinire a ambelor posturi impreunate, cu terminu pana in 24 iuliu v. candu se va tine să alegerea.

Alegendulu parochu va avea numai diumatate din tôte venitele si beneficiele parochiali, precum si din salariul invetitorescu, cealalta diumatate remanendu spre folosire nepotentiosului preotu Efremu Iorgowiciu, pana va fi in vietă.

Emolumentele de impartitul sunt 30 jureri de pamentu, birulu dela 38 numere, cete una mesură de bucate $\frac{1}{2}$ grau, $\frac{1}{2}$ cucurudiu, si stol'a indatinata.

Dela postulu invetitorescu 30 fl; 10 meti de grau; 10 meti cucurudiu; 6 orgie de lemne; 4 jureri de livada, corteiu liberu cu $\frac{1}{2}$ jugeru gradina intravilana.

Doritorii de ocupa aceste posturi au a-si astearte recursurile instruite după recerintia si adresate cătra Comitetulu parochialu, D-lui protopop districtuale.

Brestovatiu, 15 iuniu 1876.

Comitetul parochialu,
Cu scirea mea: Ioanu Tieranu, mp.,
2—3 protopresviteru.

Pentru ocuparea statiunei vacanti invetitorăesci din comun'a Olosiagu, protopiatulu Lugosiul, cottulu Carasiului, se escrie concursu, cu terminu de siese septemane dela prim'a publicare in „Albina.“

Emolumintele suntu: 300 fl v. a. salariu anuale, 8 stengen' de lemne, 4 jureri de pamentu, cartiru liberu cu gradina, 60 cr. dela immortenari cu liturgia si 40 cr. dela cele fara.

Concurrentii au a-si adresă recursele instruite in sensulu statutului org. cătra on. sinodu parochiale din Olosiagu, si a le trainite la D. protop. Georgiu Pesteau in Lugosiul, avendu apoi in vre o domineca său serbatore a se presentă in biserică de acolo spre a-si aretă desteritatea in tipicu si cantare.

Olosiagu, in 13 iuniu 1876.

Comitetul parochiale,
in co'ntielegere cu dlu protop.
2—3 tractuale.